

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 275

гр. Пловдив, 02.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и първа година
в следния състав:

Председател: Красимир К. Коларов

Членове: Георги В. Чамбов
Емил Люб. Митев

като разгледа докладваното от Георги В. Чамбов Въззивно частно търговско
дело № 20215001000778 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 259 и сл. ГПК

Образувано е по въззивна частна жалба от „К.А.“ ЕООД против
определение № 261298 от 28.07.2021 г., постановено по т. д. № 788 по описа
за 2020 г. на Пловдивския окръжен съд, в частта с която е прекратено
частично производството по делото по отношение на формулирания от ищеца
в обстоятелствената част и в петитума на исковата молба иск за признаване за
установена нищожност на НА № *, том.**, рег.№****, дело № ** от
..**** г. и на Договор за покупко – продажба на _оборудване № *****_**
от **.**.**** г.

В частната жалба се съдържат оплаквания за неправилност и
незаконосъобразност на обжалваното определение. Искането е да се отмени
определението, с което производството по делото е прекратено и да се
постанови продължаване на съдопроизводствените действия.

Частната жалба е постъпила в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК, подадена е от
надлежна страна и е допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Производството по т. д. № 236 по описа за 2019 г. на Пловдивския
окръжен съд е образувано по предявени от „К.А.“ ЕООД против „Л.и.“ ООД,
искове с правно основание чл. 694, ал.1, т.2 ТЗ, чл. 124 ГПК във вр. с чл. 26
ЗЗД, да се признае за установено несъществуването на вземания на ответното
дружество от несъстоятелния длъжник на конкретно описани вземания,
произтичащи от Договор за финансов лизинг № *****_** от 18.06.2012 г.,
както и и по Договор за финансов лизинг № *****_** от 18.06.2012 г.,

които са включени в списъка на предявени приети вземания, с определение № 260594 от 20.11.2020г. на съда по несъстоятелност, обявено в ТР на 24.11.2020 г.

В подкрепа на предявените иски са заявени в условията на евентуалност следните основания:

Като главно основание ищецът заявява нищожност на двата договора за лизинг поради: противоречието им с императивната законова норма на чл.333 ТЗ; наличие на привидно съглашение, прикриващо договор за заем и неговото обезпечаване, на основание чл. 26 ал. 2 ЗЗД във вр. с чл. 17 ЗЗД; и на основание чл. 26 ал. 1 във вр. с чл. 152 ЗЗД - предварително уговаряне на начина на удовлетворяване на кредитора, различен от предвидения в закона при договорите за покупко-продажба на имуществото - недвижим имот и оборудване, което е предоставено на лизингополучателя по договорите за лизинг.

С оглед така заявеното главно основание, ищецът е заявил допълнителен петитум към искането за признаване несъществуването на описаните парични вземания на „Л.и.“ ООД към „К.А.“ ЕООД, искайки съдът да установи нищожността на двата договора за лизинг, както и на договорите за покупко - продажба на оборудване и на недвижим имот, като правоизключващи основанията за възникване на тези парични вземания факти.

Като евентуални основания в подкрепа на исковите, ищецът се позовава още: на липсата на правоприемство между лизингодателя по двата лизингови договора – „И.Е.Д.Л.“ ЕАД и ответника по исковите - „Л.и.“ ООД, както и на твърдението, че ответникът обективно не е подал възражение в срок пред съда по несъстоятелност по отношение неприемане на вземанията му по основание.

За да прекрати частично производството по предявените иски, Пловдивският окръжен съд е приел, че искът по чл. 694 ТЗ е специален, свързан с производството по несъстоятелност, като негов предмет могат да бъдат само съществуване или несъществуване на вземания, както и реда на удовлетворяването им при наличие на обезпечение или не, поради което иски извън този предмет, каквито са исковите за установяване или прогласяване нищожността на договори, от които произтичат оспорените парични вземания са недопустими.

Определението е правилно.

В подкрепа на частната жалба се поддържат доводи, че в предмета на иска по чл. 694 ТЗ, освен установяване съществуването на предявените вземания, можело да се включват и съществуването или несъществуването на други договорни правоотношения между страните.

В същото време ищецът изразява становище, че не са били предявявани самостоятелни иски за прогласяване нищожността на договорите за лизинг и договорите за покупко-продажба на имущество. Пловдивският апелативен

съд не споделя така изложените в подкрепа на жалбата доводи, поради следните съображения:

Тъй като правото на иск е средство за защита на материално право чрез разрешаване на гражданския спор със сила на пресъдено нещо, пределите на тази защита се определят от заявеното от ищеца спорно право. Това спорно право се очертава от ищеца чрез основанието и петитума.

С други думи, съдебната защита ще се разпростира върху предявеното чрез посоченото от самия ищец, в основанието и петитума на иска, материалноправно притезание.

В конкретния случай, освен изложените в обстоятелствената част на исковата молба твърдения в подкрепа на ищцовата теза за нищожност на сключените договори за лизинг и договорите за покупко-продажба на имущество, прогласяването на твърдяната нищожност изрично се съдържа и в петитума на предявения иск /л. 8 и л. 11 от исковата молба, което еднозначно сочи, че преюдициалния спор за действителността на тези договори също е въведен в предмета на съдебния спор.

Целта на исковото производство по чл. 694, ал. 2 ТЗ обаче е окончателното разрешаване на спора относно съществуването на неприето вземане или несъществуването на прието вземане по отношение на всички участници в производството по несъстоятелност, с оглед справедливо удовлетворяване на кредиторите в това производството. Следователно предмет на исковете по чл. 694 ТЗ, като субсидиарно средство за правна защита на участниците в производството по несъстоятелност, чието предявяване е предпоставено от предшестващо оспорване от ищеца на изготвените от синдика списъци на приетите вземания по предвиден в ТЗ ред, е съществуването или несъществуването на едно оспорено от легитимирано лице вземане или на части от вземане, включително и обезпечеността му като неразделна част от изискваната от закона задължителна правна характеристика на оспореното вземане, от която пряко зависи реда му при разпределение на осребреното имущество.

Всички други спорни въпроси, включително и относно преюдициални спрямо главния спор правоотношения между страните, не са част от спорното материално право, доколкото не съставляват индивидуализиращи това право белези, поради което и не са част от предмета на иска по чл. 694 ТЗ.

Изводът е, че обжалваното определение е правилно и следва да се потвърди.

В съответствие с изложеното, Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 261298 от 28.07.2021 г., постановено по т. д. № 788 по описа за 2020 г. на Пловдивския окръжен съд, в частта с

която е прекратено частично производството по делото по отношение на формулирания от ищеца в обстоятелствената част и в петитума на исковата молба иск за признаване за установена нищожност на НА № *, том.**, рег. №****, дело № ** от **.**.**** г. и на Договор за покупко – продажба на оборудване № *****-** от **.**.**** г.

Определението може да се обжалва с частна касационна жалба пред ВКС в едноседмичен срок от съобщаването му на страната.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____